

מסורת הש"ס

(א) לקמן קמ"א: (ב) ומ"ק ג': קידושין נ"ט. מוסה חד. חולין כ"א. (ג) אפריון כ"ט: (ד) וע"י חוססת לקמן קמ": ד"ה סוף וכו'. (ה) כ"ה כ"א: ע"פ. (ו) לקמן פ"א: (ז) חוסס פ"ג. (ח) אשמות ל"א. (ט) וע"י ר"ל. (י) ולעיל ח"א. (כ) ולעיל כ"א: (ל) חולין פ"א.

תורה אור השלם

1 ארון דניאל די
שנה בלשטאנץ אשהותם
כשעה חדרה ורעננה
יבדלהנה ענה מלכא ואמר
בלשטאנץ חלמא ופשוטא
אל יבדלך ענה בלשטאנץ
ואמר מרי חלמא לשנאך
ופשוטא לערך.

הנהגות הב"ח

(ב) נבו ופסולי הוֹלֵל
וַנַּעֲשֶׂה כַסִּים: (ג) דִּבְרֵי
דָוִד בְּנֶגְדֵי עֲשִׂירִים וְסֹף הָיָה
כִּי רַ"י לֹא חָשִׁיבוּ קִרְטָן
וּבִמְלִי הַסֵּד:

גליון הש"ס

גמ' קרן קמולה חייב. עי'
כלים פייא מיו:

מוסף רש"י

[illegible]

תוס' ישנים

(א) ודעו מאד כי מרוב
שתית יין הי' להם חכלילי
עצים ושבחו רעואת הים
גבול:

רבינו חננאל

[illegible]

כירה פרק שלישי שבת

ה' מודה ר"ש שהכלי טפל
כצ"ה: בס"ס. מושב. את
הסיר רבי לעטל מחסה.
קאמר שהאפר מוקצה ולא

הנה לנר שמן ופתילה הואיל ⁽⁶⁾ דנעשה בסיס
לדבר האסור א"ר וירא א"ר אסי א"ר יוחנן
אמר ר' חנינא אמר רבי רוממוס לי התיר רבי
לטלטל מחתה באפרה א"ל רבי וירא לרבי
אסי מי אמר רבי יוחנן הכי והתנן ⁽⁷⁾ נוטל אדם
בנו והאבן בידו או כלכלה והאבן בתוכה
ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן בכלכלה
מלאה פירות עסקין טעמא דאית בה פיר
הא לית בה פירי לא ⁽⁸⁾ אשתומם כשעה
חדא ואמר הכא נמי דאית בה קרטיין אמר
אביי קרטיין כי רבי מי חשיבי וכי תימא חזו
לעניים והתנאי ⁽⁹⁾ בגדי עניים לעניים בגדי
לעשירים לעשירים ⁽¹⁰⁾ אבל דעניים לעשירים
לא אלא אמר אביי מדי דהוה אנרף של
רעיי אמר רבא שתי תשובות בדבר חדא גרף
של רעיי מאיס והאי לא מאיס ועוד גרף של
רעיי מיגיל והאי מיכסי אלא אמר רבא כי
היונן בי רב נחמן ⁽¹¹⁾ הוה ⁽¹²⁾ מטלטלין כגונא
אנב קיטמא ואע"ג דאיכא עליה שכרי עצים
מיתבי ושון שאם יש בה שכרי פתילה
שאסור לטלטל ⁽¹³⁾ אמר אביי ⁽¹⁴⁾ בגלילא שנו
לוי בר שמואל אשכחינהו לרבי אבא ולרב
הונא בר חייא דהוו קיימי אפיתחא דרבי רבי
הונא אמר להו מהו להחזיר מטה של
טרסיים בשבת אמרו ליה ⁽¹⁵⁾ שפיר דמי אתא
לקמיה דרב יהודה אמר הא רב ושמואל
דאמרי תרויהו המחזיר מטה של טרסיים
בשבת חיוב חטאת מיתבי ⁽¹⁶⁾ המחזיר קנה
במזרה בשבת חיוב חטאת קנה סידיין לא
יחזיר ואם החזיר פטור אבל אסור רבי
סימאי אומר ⁽¹⁷⁾ קרן עגולה חיוב קרן פשוטה
פפטור אינהו דאמור כי האי תנא דתניא
מלבנות המטה וברעות המטה ולוחות
של סקבים ⁽¹⁸⁾ לא יחזיר ואם החזיר פטור
אבל

ש של פשתן מזויזן להם
 ערשמים. יורסי נחשת או
 ין עתהן ממות של פפרים:
 שנה כלי וחייב מוסם מנה
 צדדו דלי צנין כללים: אור
 וטעלין הימנה ובעטת חור
 גלגלנין הכית נסיד יש להן
 ודנין כסיד המחוי וטח את
 א בקנה קר ובשהוא הולך
 שור. שאין ו גמרז שור
 כן פשוטה שטיח מן כלי
 כנים בהן חלילים ומוזיאון
 הוא וצרך לתקוע נקבים
 כריות ודרכן לפרקס
 יחייב הוא ודרכן למטה
 נהג כר מיא: דלמור י
 מלכנות המטה. כעין
 למוכן ראשי כרעי המטה
 עץ קטן כמין דף
 שעלין מושך החץ:
 יתקע

שמן וכן משמע בפ"ק דסנה
טז זיתא ואמר צנור צפרק
ים כדי לשוף בהן את הקילוס
להו ממישחא כי השמן היה
תייה ולפיכך היתה רפואתו
גדל יוה"כ בגליל שהיו מרד

מזו.

ונקשה בסיס לדבר האסור. אזלתוך
 וס' לדבר האסור ולד' לאו הכי לא היה
 לדבר האסור ולדבר המותר ושרי
 י' נחמך היום מעטלעין כנוגה אצל
 קיטמא ז"ל דלויכ עליה שברי עינים
 ואם תאמר פתילה אמאי קאמר
 הירא כסין לדבר האסור היא עמיה
 הירא דבר האסור דלמא לקמן וסין
 שאם י' זה שברי פתילות אסור
 לטעולה וי"ל דשברי פתילה הוי שברי
 כלים ודמי לגזירות אבל פתילה
 שלימה שהיא כלי הוי שרי אי לאו
 דנעשה כסין לדבר האסור:

ל' התיר רבי אטלס^א מחתה באשתו
 השתה ס"ד דלפני מחתה מוקפה
 יואל: ואמר רבה ב"ב חנה א"ר
 יוחנן ב"ר ימימה אמאי לא פריך גללא
 מילתיה דרבי יוחנן ממחתי דפ' טטל
 לקמן דף קמב: דתנן מעות שע"ג הכר
 מעשר את הכר והן טפלות וכן היא
 שטל פי החבית מטה על זרד והיא
 טפלת אבל לגטול גמור אסור ואור"י
 דה"א דשאי מעות דחשיבי ולא בטלי
 ואכן שע"פ החבית ה"א דמיירי שהוא
 מתוקן לטחוס פי החבית והחבית
 צריכה לה ולכן לא בטלה:
 בגד"ע עינים^א ואמר ר"ת
 דדוקא בטומאה מדרס
 דבייחוד חליא מלחא אבל בשאר
 טומאות לא חליא מלחא בייחוד
 דאפי' היה מוטל באשפה מרצין
 דמיוהננד דשלש על שלש מיטמא בין
 לעניים בין לעשירים דבקהל לא
 מפליג מדרס ומייתי ר"ת דליה דתנן
 במסכת כרים (פרק כ"ו מ"ב) דבגד
 מטמא משום שלשה על שלשה למדרס
 משום שלש על שלש לטמא חט וע"כ
 נעשירים מיירי דבפס"ח תנן ההם
 בגדי עניים אטפי' שאין בהם שלשה
 על שלשה טומא מדרס וא"כ ההא
 דפריך מבייחודא אמאי לא פריך
 ממחתי דכ"ה דכלים שהצאתי
 ואור"י דלי ממחתי ה"א דבגדי עניים
 היינו ענין שלש שעיבור עשוי לעניים
 ודאי גזי' שזקוק לזני עניים אלא

[illegible]

רצון

עין משפט
נר מצוה

בז א ב מתי פכיו מהל'
שבת הלכה יג טור
שריע ארז סימן שי סעף
ח:
בז ג ד מתי פכיו מהל'
שבת הלכה יד כח סמג
ללארן סה טור שריע ארז
סימן שג סעף ו:

לעזי רש"י

אבלשטר"א
[ארבלישט"א].
קשת אפקית.

רַב גִּסְיָם גִּמְלָא

[illegible]